

се считатъ за твърдѣ голѣми, и това най-нагледно свидетелствува за упорството и самоотвержението въ боя на защитниците на Шипка.

Критически бѣлѣжки по августовскитѣ операции на Шипка.

Ний видѣхме по горѣ, че слѣдъ вземанието на Нова-Загора въ Цариградъ възлагаха на армията на Сюлейманъ паша голѣми надѣжди. Тя трѣбваше и да отхвърли русситѣ на Балкана, и да запуши южнитѣ негови дебушета, за да въспрѣпятствува на рускитѣ опитвания да се спустнатъ пакъ въ долината на Тунджа и Марица, и най послѣ — да усили лѣвия флангъ на Источно-Дунавската турска армия за съвмѣстни дѣйствия къмъ Търново. Въ увлѣчението си. турския сераскериятъ, като че забравяше, че въ сѣщностъ армията на Сюлейманъ паша състоеше отъ единъ 30,000 корпусъ, отъ който половината отъ нови импровизовани части, лошо снабдени, лошо командувани и още по лошо обучени, и слѣдователно малко способни за сериозни активни дѣйствия. По добритѣ войски, които Сюлейманъ паша доведе отъ Черногорската граница, и тѣ пристигнаха безъ всѣкакъвъ обозъ и артилерия, слѣдователно врѣменно и тѣмъ липсваше маневренната способностъ. Отъ друга страна, за да можеше усилванието на Источно-Дунавската армия да даде сѣщественни резултати, то трѣбваше да бѣде направено съ достатъчни сили. За тѣзи цѣль Сюлейманъ би трѣбвало да прѣхвърли прѣзъ Котленския проходъ най малко 20000 души. Но тогасъ на югъ отъ Балкана оставаха само 10000, които бѣха недостатъчни за да обезпечатъ безопасността на Одринъ и запушванието на южнитѣ балкански дебушета,